

ת"פ 43348/03/21 - מדינת ישראל נגד אחמד חנון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 דצמבר 2022

ת"פ 43348-03-21 מדינת ישראל נ' חנון

בפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

המאשימה

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד לילך כץ

נגד

הנאשם

אחמד חנון

על-ידי ב"כ עו"ד ווליד כבוב

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן - **החוק**), ובעבירה של חטיפה, לפי סעיף 369 יחד עם סעיף 29 לחוק.

בנוסף, הודה הנאשם בעובדות ת"פ 48473-07-21 (להלן - **תיק הצירוף**), והורשע במסגרתו בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק.

הסדר הטיעון כלל את תיקונו של כתב האישום מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה טען כל צד על פי מיטב שיקול דעתו.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע לתביעה, נפגש הנאשם עם הקטין א.ב. ועומרי עותמאן, והשלושה שוחחו על הון משפחתו של הקטין ג.א., יליד 2004 (להלן - **מתלון 1**). לאחר הפגישה פנה הנאשם לקטינה מ.פ., ילידת 2003, עמה הייתה לו היכרות מוקדמת, מסר לה את פרטי חשבון המשתמש של מתלון 1 באינסטגרם וביקש ממנה להתכתב עימו וליצור קשר חברי-רומנטי.

מ.פ. התכתבה עם מתלון 1 משך כחודשיים במהלכם נרקם לכאורה קשר חברי בין השניים. בהנחיית הנאשם, הזמינה מ.פ. את המתלון 1 למפגש ביום 4.2.21 וציינה כי עליו להגיע לרחוב אורט ישראל 13 בבת-ים (להלן - **החניון**).

סמוך לשעה 22:00, הגיע מתלון 1 יחד עם חברו נ.א. (להלן - **מתלון 2**) לחניון בהתאם להנחייתה של מ.פ.

באותה עת המתינו הנאשם ושניים אחרים, שזהותם אינה ידועה, בתוך רכב מסוג "מזדה" בחניון, כשמסיכות שחורות על פניהם. הנאשם ואחר יצאו מהרכב כשכל אחד מהם אוחז סכין, נהג הרכב עמד לידם והחזיק חפץ כהה הנחזה למוט. הנאשם איים על מתלון 2 באומרו: "**אל תריב כי תקבל דקירה**" או מילים בעלי משמעות דומה, וזאת בזמן

עמוד 1

שמתלון 1 החל במנוסה רגלית. הנאשם איים על מתלון 1 כי אם לא יחזור ידקרו את מתלון 2. בעקבות איומיו של הנאשם חזר מתלון 1 בסמוך לרכב. הנאשם הניח את ידו על גבו של מתלון 1 ודחף אותו בכוח לתוך הרכב, תוך שהוא אוחז בסכין. נוכח האיומים נכנס גם מתלון 2 לרכב.

הנאשם והאחרים נעלו את הרכב מבפנים והחלו בנסיעה של כ-5 דקות עד שהגיעו לחוף הים בבת ים, שם דרשו מהמתלוננים לצאת מהרכב ולמסור את חפציהם. עקב חששם מסרו המתלוננים את החפצים הבאים: מתלון 1 מסר לנאשם ולאחרים טלפון נייד מסוג איפון 12, ארנק, כסף מזומן בסך 2150 ₪, תעודת זהות, כרטיס "רב קו", שלושה כרטיסי אשראי ואוזניות של חברת אפל. מתלון 2 מסר לנאשם והאחרים טלפון נייד מסוג איפון 6, מעיל ותעודת זהות.

בהמשך ניגש הנאשם למתלון 2 כשסכין בידו והפציר בו להוציא את כל הציוד שברשותו תוך שאמר לו כי הוא משקר. הנאשם התקרב למתלון 2 כשהסכין שבידו מופנית כלפי בטנו של מתלון 2. בתגובה הסיט מתלון 2 את ידו של הנאשם, שאז תקף אותו הנאשם ודקר אותו באמצעות הסכין ברגלו, תוך שהוא גורם לו חתך.

בשלב זה ברחו המתלוננים לכיוון כביש סמוך, עצרו בצד הדרך שני עובדי אורח וביקשו מהם להזעיק עזרה. הנאשם והאחרים נמלטו מהמקום.

3. על פי עובדות כתב האישום בתיק הצירוף ביום 8.1.21 בשעה 02:00 לפנות בוקר לערך, בפארק החרושות בסמוך לדרך בן צבי בתל אביב-יפו, החזיק הנאשם בכיסו סכין, אותה השליך כאשר הגיעו שוטרים למקום.

תסקיר שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם נערך תסקיר שירות מבחן ממנו עולים הפרטים הבאים: הנאשם, בן 22, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית סבתו ביפו, ועבד כחודשיים בבית קפה עם דודו, במקביל לעבודתו כשליח בחברת "וולט".

נסיבות חייו של הנאשם קשות. אביו נרצח עת היה הנאשם בן 6, והמשפחה עברה להתגורר בבית סבתו. לאחר כשנה נישאה אמו בשנית והנאשם ואחיו עברו להתגורר עם משפחת אביהם בבית דודו. כשהיה בן 9 נדרס אחיו למוות לנגד עיניו, ואירוע טרגי זה השפיע על תפקודו בבית הספר והוא אף החל לסבול מחרדות, דכאון וחשש לצאת מהבית. בהמשך ונוכח קשיו הרגשיים שולב בטיפול המחלקה לשירותים חברתיים והצליח להשתלב בחזרה במסגרת חינוכית ולהשלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. בגיל 18, ועל רקע מספר מקרי אלימות כלפי משפחת אביו, החליט להתרחק מאזור מגוריו ועבר להתגורר בבית אמו בחדרה, שם התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית וחזר להתגורר ביפו, הפעם אצל משפחתה של אמו, על מנת שיוכל להשתלב בעבודה בבית הקפה של דודו, שם עבד עד למעצרו.

במסגרת מעצרו בתיק הנוכחי התרשם שירות המבחן כי קיימת מידת סיכון גבוהה להישנות התנהלות פורצת גבולות בעתיד, אך כזו שניתן להפחית באמצעות המפקחים שהוצעו והוא שולב בקבוצה לעצורי בית. הנאשם לא הגיע לכל המפגשים ולא הודיע על כך, אולם בחלקים שבהם נכח הצליח להיחשף ולשתף בסיפור חייו. בתום ההליך הקבוצתי המשיך בקשר פרטני עם שירות המבחן ונראה כי היה מסוגל לבטא עצמו בצורה טובה יותר.

ביחס לעבירות שביצע, הנאשם תיאר קשר מרוחק עם המתלוננים ברשתות החברתיות שבמסגרתו פגעו המתלוננים באמו מילולית, והדבר עורר בו זעם רב ותחושת עלבון ופגיעה. הנאשם תיאר תכנון מדוקדק של העבירה ושיתוף

פעולה עם אחרים וקיבל אחריות על התנהגותו האלימה. בתוך כך, תיאר כי התנהגותו הייתה חריגה וקיצונית, וכי עד לביצועה לא נהג להשתמש באלימות כלפי אחרים, אף שהיה חשוף למקרי אלימות רבים מצעירותו. כמו כן, שיתף כי סמוך לאחר ביצוע העבירה חש הקלה וסיפוק נוכח תפישתו כי השיב את כבודה של אמו, אולם בהמשך הצליח להתבונן בבעייתיות שבמעשיו ובחומרת הפגיעה במתלוננים.

שירות המבחן העריך כי ככל שלא ישולב בטיפול הנוגע לנזקקותו לעיבוד מתמשך של אובדנים וטראומות, יוותר סיכון בינוני להישנות עבירות אלימות, שאם יבוצעו יהיו בדרגת חומרה גבוהה.

גם בהינתן העובדה כי הנאשם נעצר מחדש בגין הפרת תנאי שחרור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, והמליץ על ענישה קונקרטי ומציבת גבולות - שתחדד את החומרה במעשיו. עוד הומלץ כי ככל שירצה עונש מאסר, ינסו גורמי הטיפול בשב"ס לגייסו לקשר טיפולי.

ראיות לעונש

5. אמו של הנאשם, תיארה בעדותה את נסיבות חייו הקשות ורצופות הטרגדיות: "אבקש להתחשב בכך שאחמד מאז היותו בן 5, איבד את אביו שנרצח. הוא היה חשוף לזה, שגם אחרי זה דודים שלו נרצחו. אח שלו נהרג בתאונת דרכים כשנהרג למול עיניו. אחרי כמה חודשים אבא שלי נרצח. מדובר ב- 10 שנים, שבכל שנה נהרג או נרצח מישהו אצלנו במשפחה. לפני חמש שנים אחותי נרצחה, ויש לי גם אח שהתאבד. אחרי שאבא שלו נהרג גרנו אצל ההורים שלי. אחרי שנתיים עברנו טרגדיה כל המשפחה, הוא נקשר לאחי שמצא אותו תלוי בבית, התאבד, לכל זה אחמד היה חשוף אליו (בהיותו בכתה א'). כל שנה במשך עשר שנים אחמד היה מאבד מישהו, כפי שפירטתי. גם כשאח שלו נדרס אחמד היה בן 7.5 שנים, ואחרי זה אחמד עבר איתי את הטראומה של הגירושין, התחתנתי מחדש. סך הכל אחמד ילד טוב באמת. אבל כילד וכתינוק הוא עבר טרגדיות קשות מאוד ונוראיות. אני מבקשת שבית המשפט יתחשב בכל. לאחמד מאוד קשה לו, הוא לא ישן, הוא מתקשר ובוכה לי בטלפון. הוא לא רוצה ולא מתאים לו להיות במקומות כאלה" (פרו' עמ' 23 ש' 12-3).

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד צחי הבדלי, עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, הפגיעה החמורה בערכים המוגנים, ונסיבות ביצוע העבירה וכך טען: "בית המשפט גוזר מדי יום דינם של נאשמים בביצוע עבירות שוד, אך לפנינו לא מדובר בעבירת שוד "רגילה". הנאשם רקם תכנית עבריינית עם שותפיו, לשדוד את המתלון הראשון לאחר שגילה שיש לו ולמשפחה הון כספי. גייס קטינה שתוביל את המתלון באמתלת שווא לחניון, ושם חבר לשני שותפים, איים על המתלון הראשון, ועל השני כשהצמיד סכין לצווארו, ואז תקפו את השניים, לאחר נסיעה קצרה שדדו את רכושם. כאשר חשב כי המתלון השני לא מסר את כל רכושו, דקר אותו וגרם לו לחתך ברגלו השמאלית" (פרו' עמ' 23, ש' 15-21).

עוד עמד ב"כ המאשימה על חלקו של הנאשם בביצוע העבירה כ"אבי התכנית העבריינית" וכמי שתכנן, יצר וביצע את העבירה יחד עם אחרים שלא מסר את פרטיהם.

על יסוד כלל הנתונים ופסיקה שהוגשה סבר ב"כ המאשימה כי יש לקבוע שני מתחמים:

בגין האירוע מושא התיק הנוכחי מתחם הנע בין 50 ל-70 חודשי מאסר

בגין עבירת החזקת הסכין מתחם הנע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד שנת מאסר.

ביחס למיקומו של הנאשם ובהינתן התרשמות שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני לחזרת הנאשם לביצוע העבירות, נטען כי יש למקמו בחלקו האמצעי של מתחם הענישה, לצד מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד וליד כבוב, עמד בהרחבה על נסיבות חיו הקשות של הנאשם כפי שעלו גם מתסקיר שירות המבחן מדבריה של אמו. בנוסף עמד ב"כ הנאשם על חלקו בביצוע העבירה מושא תיק זה, וכך טען: **"לגבי השותפים ונערת הפיתוי - זהותם ידועה. נערת הפיתוי זהותה ידועה, היא נחקרה תחת אזהרה. עומרי ואברהים ברהום נחקרו ונעצרו בתיק זה, לא הוגש נגדם כתב אישום אפילו. אז הטיעון של המאשימה לבוא ולומר שהמעשה הוא עברייני, המזימה היא עבריינית רבת משתתפים, כולם עושים יד אחת כדי להוציא לפועל את המעשה העברייני, ובסופו של יום, המאשימה לא העמידה אותם לדין. טענתי בתחילת התיק, עוד בחיתוליו לאכיפה בררנית ולא נעשה דבר. אז החומרה שמיחסת המאשימה לאותם שותפים מעורבים נוספים, שהיו חלק בלתי נפרד בביצוע המזימה, נעלם כלא היה כשאינם מועמדים לדין."**

עוד סבר ב"כ הנאשם כי יש ליתן משקל לכך שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, חסך בזמן ציבורי, וחסך את עדות הקטינה והמתלוננים.

בהתחשב בכלל הנתונים ועל יסוד פסיקה שהפנה אליה סבר ב"כ הנאשם כי יש לקבוע מתחם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, ולמקם את הנאשם בתחתית המתחם.

8. הנאשם בדברו האחרון מסר את הדברים הבאים: **"אני לוקח אחריות ומודה שעשיתי טעות וצריך לשלם על הטעות. אני מצטער על מה שהיה. מה שעברתי זה לא כל-כך משנה כבר. זה לא כמו שעכשיו ההחלטות בידיים שלי למרות מה שעברתי בחיים שלי, אין מה לעשות. מבקש התחשבות"** (פרו' עמ' 27, ש' 13-15).

דין והכרעה

9. האירוע המתואר בכתב האישום המתוקן הוא אירוע חמור כמעט בכל קנה מידה. מדובר באירוע מתוכנן, אליס, מבהיל, אשר בוצע בחבורה תוך פגיעה לא מבוטלת בשני המתלוננים, אשר אחד מהם אף נפגע פיזית לאחר שנדקר על-ידי הנאשם ברגלו.

האירוע משלב שתי עבירות חמורות (שוד וחטיפה) אשר כל אחת מהן פגעה בקבוצת ערכים מוגנים, ובהם: הצורך בשמירה על גופו של אדם; הצורך במתן הגנה ראויה לרכושו של אדם; והצורך בשמירה על חירות הפרט, שנפגעה כתוצאה מאקט החטיפה.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה הטמונה בעבירת החטיפה ועל פוטנציאל הנזק הגלום בה:

"יש לזכור כי מטבעם של דברים, סופה של חטיפה אינו תמיד נראה בתחילת המעשה. נקודה זו נכונה במיוחד מנקודת מבטו של נפגע העבירה, הוא הנחטף... הפגיעה בנחטף אינה רק בשלילת חירותו שבוצעה

בפועל, אלא בפוטנציאל הסיכון הטמון במעשה, שעלול אף להתדרדר לפגיעה פיזית חמורה" (ע"פ 4131/13 שמארי נ' מדינת ישראל, פס' 5 (13.3.2014)).

ביחס לעבירת השוד נקבעו בפסיקה הדברים הבאים:

"היא מבטאת אי קבלה של תפישות היסוד של החברה באשר לכבוד שיש לנהוג בגופו של אדם ובזכותו על רכושו. היא מבטאת תפישה שלפיה כוח הזרוע הוא שמכתיב את ההתנהלות וגורמת לכך שהציבור מתנהל בתחושה של חוסר ביטחון אישי, בידיעה כי פורענות עשויה להתרגש עליו גם בהלכו לתומו ברחוב, מידו של מי אשר מבקש לעשות רווח קל. אותם אזרחים תמימים זכאים ללכת ברחוב מוגנים מפני תוקף ואורב שאינו רואה לנגד עיניו אלא את עניינו שלו. בגזירת הדין בעבירה מסוג זה ראוי כי בית המשפט ייתן את הדעת, לצד נסיבותיו האישיות של הנידון והאפשרות לשקמו, גם לצורך לשלוח מסר ברור לפיו מי שנכון לבצע מעשים מעין אלה צפוי לעונש משמעותי שיבטא גם את פגיעתו הרעה בחברה, לצד שיקולי הענישה האחרים." (ע"פ 4177/06 מדינת ישראל נ' אבו הויד, פס' 5 (21.6.2006)).

10. במסגרת המתחם יש לשקלל מספר נתונים, וזאת כמפורט להלן:

תכנון מקדים שבא לידי ביטוי בתכנית הפיתוי ובהצטיידות במסכות, סכינים וחפץ הנחזה למוט. לשיטתי, מדובר ברכיב משמעותי אשר יוצר הבחנה ברורה בין עניינו לבין מקרים אחרים בהם דובר באירועים ספונטניים.

היותו של הנאשם אבי התכנית העבריינית - יש משמעות בקביעת המתחם גם לחלקו של הנאשם כ"אבי התכנית העבריינית" וכמי שדאג להוציאה אל הפועל. אזכיר כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם היה הדמויננטית והמרכזית באירוע מתחילתו ועד סופו. מכאן, אינני רואה ליתן משקל משמעותי לטענת האכיפה הבררנית שהעלה הסנגור, הן מהטעם שהתביעה הבהירה כי שיקולים ראיתיים בלבד עמדו ביסוד החלטותיה, והן מהטעם שממילא הנאשם היה הדמות המרכזית והדמויננטית.

ביצוע בצוותא - ניתן לבצע הבחנה בין מקרים בהם העברין פועל לבדו לבין מקרים בהם פועלת קבוצה עבריינית בצוותא חדא. במקרה דנן, ולצורך ביצוע האקטים האלימים, חברו לנאשם שניים נוספים (שזהותם אינה ידועה) ודומני כי יש לרכיב זה השפעה לחומרא על מתחם העונש ההולם.

השימוש בנשק קר הן לצורך איום על שני המתלוננים והן לצורך תקיפתו של המתלונן 2. גם במקרה דנן חשוב לראות כי התנהלות הנאשם חצתה את "גבולות האיום" עת עשה שימוש בסכין לצורך תקיפתו של המתלונן 2.

העובדה כי האירוע כוון כלפי שני קורבנות עבירה גם היא בעלת משקל לעניין קביעת המתחם.

מידת הנזק - במקרה דנן, הנזק אינו מתמקד רק בפגיעה הרכושית (ביחס לשני המתלוננים) או רק בפגיעה הפיזית ביחס למתלונן 2. ברור כי המתחם צריך לשקלל שני היבטים אלה, אולם יש ליתן את הדעת, ולשקלל במסגרת המתחם, גם את השפעתו הנפשית של אירוע מעין זה על שני המתלוננים, במיוחד כאשר אחד מהם קטין.

11. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת מצאתי מבין פסקי הדין שהוצגו על-ידי הצדדים ופסקי דין אחרים, את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

ע"פ 7669/17 הייב נ' מדינת ישראל (10.10.2018) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון

בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, חטיפה בצוותא, סחיטה באיומים בצוותא, שוד בצוותא והחזקת סכין שלא כדין. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשמים חברו יחד לחטיפת המתלון וכפו עליו באלימות ובאיומים להודות שניהל קשר רומנטי עם מי שהייתה נשואה באותה העת לאחד מהם. במסגרת התכנית, אישה שניהלה מערכת יחסים עם אחד הנאשמים יצרה קשר עם המתלון באמצעות פרופיל פיקטיבי בפייסבוק, ופיתחה אותו להגיע לפגישה עמה בבית קפה בנצרת עילית. הנאשמים הופיעו בבית הקפה לאחר תחילת המפגש, דרשו מהמתלון לשוחח עימם מחוץ למקום והובילו אותו לרכבם. משסרב המתלון להיכנס לרכב, פגע בו אחד הנאשמים בפניו באמצעו ברכו ושביר את אפו, אז הוכנס המתלון לרכב בכוח. הנאשמים נכנסו לרכב ונסעו משם יחד עם המתלון לאזור מיוער סמוך לקיבוץ סוללים, כאשר אחד הנאשמים אוחז בסכין בסמוך לפניו של המתלון. כשהגיעו למקום דרש אחד הנאשמים מהמתלון לפרט אודות הקשר שניהל עם אשתו, שמא ייפגע, במקביל הנאשם השני הציג בפני המתלון חפץ הנחזה לאקדח, בעודו אוחז בסכין. נוכח חששו עשה המתלון כדבריהם. בנוסף דרשו הנאשמים מהמתלון סכום של 50,000 ₪ ונטלו את מכשיר הטלפון הנייד שלו, סכום של 300 ₪ במזומן וצמיד זהב בשווי 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הולם הנע בין 23 ל-60 חודשי מאסר** וגזר על כל אחד מהנאשמים 42 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעורם לבית המשפט העליון נדחה תוך שנקבע כי בית המשפט המחוזי הקל עימם נוכח חומרת המעשים.

ע"פ 6263/11 **מדינת ישראל נ' עומר** (1.5.2012) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות חטיפה ושוד מזוין בכך שאספו ברכבם שני טרמפיסטים, עצרו בדרכם בביתו של אחד הנאשמים על מנת שיצטייד בסכין, ובהמשך שדדו את הטרמפיסטים תוך הצמדת סכין לצווארו של אחד מהם. בית המשפט המחוזי גזר על אחד הנאשמים 30 חודשי מאסר ועל השני חמש שנות מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של הנאשם הראשון על 4 שנות מאסר.

ע"פ 2254/07 **מדינת ישראל נ' טארונושילי** (4.7.2007) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של חטיפה לשם סחיטה, כליאת שווא והדחה בחקירה, בכך שקשר קשר עם שניים אחרים במטרה לחטוף את המתלון, חלפן כספים, ולדרוש כופר ממשפחתו. הנאשם ושניים אחרים הצטיידו בצידוד לשם החטיפה, עקבו אחר המתלון והכניסו אותו בכוח לרכב. במהלך הנסיעה קשרו את ידיו, כיסו את עיניו ורוקנו את כיסיו, כשהגיעו לדירה קשרו את המתלון גם ברגליו ומדי פעם נכנסו לחדר ו"תחקרו" אותו. הנאשם התקשר לדודו של המתלון ואיים עליו כי יפגע במתלון אם לא ישלם את הכופר. בהמשך סיפרו למתלון כי ישוחרר נוכח משא ומתן שהתקיים בעניינו והנאשם נתן למתלון לשוחח עם בני משפחתו, אולם טרם שיחררו אותו. לבסוף שוחרר המתלון בלי שהתחייב למסור כסף תוך שהשלושה מאיימים עליו באמצעות כלי נשק כי לא יספר למשטרה. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל כאשר 12 חודשים ירצו בחופף למאסר בתיק אחר, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו ל-5 שנות מאסר, מתוכם 12 חודשים בחופף עם התיק האחר, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מרכז) 19859-09-21 **מדינת ישראל נ' אדהן** (26.6.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בכך שהצטייד יחד עם שלושה אחרים במוטות ופרטי לבוש לצורך הסוואה. החבורה עקבה אחר יציאתו של המתלון מבית העסק שלו, ארבה לו בדרכו הביתה ושדדה אותו בכוח ובאלימות. במסגרת ההסדר הסכימו הצדדים על **מתחם הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר** לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי אימץ את המתחם וגזר על הנאשם 54 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

הסנגור הגיש לעיוני את גזר הדין שניתן על ידי בתפ"ע (ת"א) 65539-05-20 **מדינת ישראל נ' אבו גאנם ואח'**

(26.6.2022). באותו מקרה, דובר בנאשמים שהורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לפשע, סחיטה בכוח וסחיטה באיומים בכך שהזמינו את המתלונן בתרמית, במסווה של פגישה תמימה באתר בנייה. הנאשמים הכניסו את המתלונן למכולה שנמצאת במתחם, ביצעו עליו חיפשו ונטלו את הטלפון הנייד שלו, בהמשך הצמידו סכין לצווארו והפצירו בו להביא שניים אחרים למקום, שאם לא כן יחזור הביתה מת. בעקבות האיומים התקשר המתלונן לאחד האחרים שאמר שיגיע בעוד שעה, הנאשמים כפו על המתלונן להיכנס לרכבם תוך שהצמידו סכין לצווארו. המתלונן הוביל את הנאשמים לביתו של אחד האחרים אותם חיפשו, ומשלא נמצא נסעו מהמקום, הורידו את המתלונן באזור הרכבת ברמלה, הכו אותו וגרמו לו פציעות שונות. באותו תיק קבעתי **מתחם הנע בין 15 ל-35 חודשי מאסר** וגזרתי על הנאשמים 16 חודשי מאסר. ערעורם לבית העליון נדחה (ע"פ 5280/22).

אף שאין להקל ראש בחומרת מעשיהם של אותם נאשמים, לא מדובר בעבירות דומות, מה גם שבאותו מקרה ניתן משקל לשיקול אחידות הענישה בין הנאשמים השונים באותה פרשה, באופן שהיה בו כדי למתן את המתחם שנקבע.

ת"פ (חיפה) 40587-07-20 **מדינת ישראל נ' חוגיראת ואח'** (10.5.22) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בכך שיחד עם שניים אחרים קשר קשר לשדוד את המתלונן, בעל עסק מתכות. הנאשם והאחרים הצטיידו בחפץ חד, החליפו בגדים והמתינו למתלונן במגרש סמוך לחנותו. כשהגיע למקום, התנפלו עליו ותקפו אותו במטרה לגנוב את תיקו. המתלונן נאבק ושניים מהם אחזו בו כשאחד מהם דקר אותו באמצעות החפץ החד באזור גבו וצווארו. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חתך בראש ושריטות בגבו והוא נדרש לתפירת החתכים. בית המשפט קבע **מתחם הנע בין 28 ל-52 חודשי מאסר** וגזר עליו 34 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מרכז) 50148-03-19 **מדינת ישראל נ' גבטה** (9.9.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בכך שהלך מאחורי קטין ברחוב, וכשהסתובב הוציא מכיסו סכין ודרש ממנו את הטלפון הנייד שלו ואת הקוד לטלפון. בהמשך ולאחר שהקטין מסר את הטלפון והפרטים, דרש ממנו לברוח מהמקום. בית המשפט קבע **מתחם הנע בין 18 ל-42 חודשי מאסר**, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (י-ם) 54272-09-14 **מדינת ישראל נ' מלול** (8.1.2019) - הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט בעבירות של שוד, חטיפה והתפרצות, בכך שסיכם שארב, יחד עם אחר, למתלונן, לוקה בשכלו, וחטף את המתלונן יחד עם אחר תוך שהתחזו לשוטרים. השניים אזקו את המתלונן והכניסו אותו לתא המטען של הרכב. הם שדדו את המתלונן מכספו בתוך הרכב, והמשיכו בנסיעה לביתו של המתלונן וגם משם נטלו כסף, ולבסוף נטשו את המתלונן לאחר מספר שעות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הנע בין 4 ל-8 שנות מאסר**, וגזר על הנאשם 54 חודשי מאסר. ערעור על חומרת גזר הדין (ע"פ 4494/19 **מלול נ' מדינת ישראל** (1.7.2020)) התקבל בשל שיקול אחידות הענישה למול האחר, וכן נוכח מצבו הרפואי, ועונשו הופחת בשנה, לצד ענישה נלווית.

12. **על יסוד כלל השיקולים שפורטו לעיל ראיתי לקבוע ביחס לעבירות מושא תיק זה מתחם הנע בין 36 ל-72 חודשי מאסר.**

13. **ביחס לעבירת החזקת הסכין, דומה כי לא הייתה מחלוקת בין הצדדים ביחס למתחם הראוי, ועל כן ראיתי לקבוע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר.**

קביעת העונש המתאים

14. באשר לעונש המתאים לנאשם, דומה כי צבר הנתונים שהוצג, עליו אין חולק, מצדיק התחשבות משמעותית בגדרו של מתחם הענישה.

ראשית, מדובר בנאשם אשר נסיבות חייו קשות ביותר ולמודות טרגדיות. הן הסנגור והן אימו של הנאשם עמדו על אותן נסיבות, ובהן רצח אביו של הנאשם ודריסתו למוות של אחיו של הנאשם - אירוע שהתרחש לנגד עיניו. דומה כי יכולתו של כל אדם לשאת על גבו טרגדיה אחר טרגדיה, היא מוגבלת ביותר, ודברים אלה נכונים ביתר שאת כאשר עסקין במי שחוה טרגדיות אלה בעודו קטין.

שנית, הנאשם הודה וקיבל אחריות מלאה למעשיו. ההודאה הובילה לחיסכון בזמן ציבורי, לחיסכון בעדות קורבנות העבירה, ובעיקר משקפת תובנה בדבר הפסול במעשים.

שלישית, הנאשם כיום בן 22 - נתון המצדיק התחשבות מסוימת.

רביעית, אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות.

חמישית, הנאשם עומד בפני ריצוי מאסרו הראשון. הפסיקה הכירה בתקופת המאסר הראשונה כקשה במיוחד והכירה בנתון זה כמצדיק התחשבות בענישה.

15. שקלול הנתונים האמורים מוביל למסקנה כי ניתן לגזור את דינו של הנאשם בהתאם לרף התחתון של המתחם בגין התיק העיקרי, ותוך חפיפה מסוימת של העונש המתאים בתיק הצירוף, ועל כן החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 38 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 1.6.22 ובניכוי תקופה נוספת שבין יום 5.3.21 ועד יום 3.6.21.

ב. 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו את אחת העבירות בהן הורשע, או עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 5000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.3.23 ועד לסיום התשלומים. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מלא.

התביעה תדאג להודיע למתלוננים על זכאותם לפיצוי והצורך למסור פרטיהם למזכירות בית המשפט.

ה. בהסכמת הצדדים, יחולטו סכומי ההפקדה במזומן הקיימים בתיק המ"ת (שהופקדו לצורך השחרור ובמסגרת צו הבאה) ובכך תתייתר הבקשה לחילוט ערבויות.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

עמוד 8

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום ב' טבת תשפ"ג, 26/12/2022 במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**